

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/45474 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 11 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

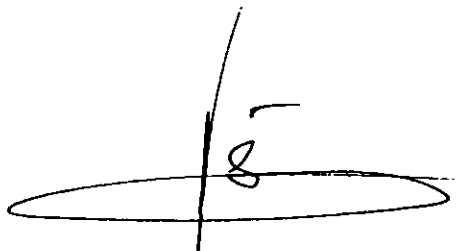
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 juli 2007

395

Verzonden: 19 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: Awb 06/45474

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. T. Pondaag, advocaat te Wageningen,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. R. de Groot, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van 12 september 2003.

Bij brief van 19 september 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 april 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Op grond van artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan, voor zover van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. (...)
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Reg.nr.: 06/45474

2

Onder verdragsvluchteling wordt, voor zover van belang, verstaan: elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.3 Eiser heeft aan zijn asielaanvraag – kort samengevat – het volgende ten grondslag gelegd. Eiser was werkzaam als kapper in en had een eigen kapsalon voor heren. In juli 2003 heeft hij een dameskapsalon geopend, waar een christelijke vrouw werkzaam was, met wie hij een relatie had. Op 5 augustus 2003 is eiser bedreigd door leden van de Islamitische Beweging, zowel vanwege de dameskapsalon als zijn relatie met een christelijke vrouw. In de nacht van 13 op 14 augustus 2003 zijn beide kapsalons in brand gestoken. Eiser is op 15 augustus 2003 wederom bedreigd en heeft Irak op 19 augustus 2003 verlaten.

2.4 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat gesteld noch gebleken is dat eiser, voordat hij zijn land van herkomst verliet, na de bedreiging van 15 augustus 2003 heeft verzocht om bescherming van de autoriteiten en hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat dat gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn. Uit zijn verklaringen is immers gebleken dat de autoriteiten wel degelijk hulp en bescherming hebben geboden nadat hij aangifte had gedaan van brandstichting. Zo is er een rapport van aangifte opgemaakt, waaruit blijkt dat de twee kapsalons zijn onderzocht en dat eiser door de politie op de hoogte zal worden gehouden van de resultaten. Tevens heeft de politie vier dagen gepost bij de kapperszaken van eiser. Eiser heeft echter geen aangifte gedaan van de bedreigingen en niet valt in te zien dat de politie eiser in verband hiermee geen hulp of bescherming had willen bieden. Verweerder merkt in dit verband tevens op dat de algemene situatie in Noord-Irak stabiel is en het er relatief veilig is.

2.5 Eiser heeft in de gronden van beroep naar voren gebracht dat verweerder voorbij gaat aan de feitelijke situatie. Uit diverse bronnen, onder meer Amnesty International en de UNHCR, blijkt dat juist tegen islamitische gewapende groepen niets gedaan kan worden. Dergelijke groepen opereren op zodanige wijze dat acties van de autoriteiten geen enkel effect sorteren. Eiser vreest dan ook terecht voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en in ieder geval zal hem een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM te wachten staan.

2.6 De rechtbank overweegt, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8:69 van de Algemene wet bestuursrecht, als volgt.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling), onder meer de uitspraak van 19 juli 2002 (zaak no. 200202206/1; JV 2002/306), mag van een vreemdeling worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om hier te lande bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij hij aannemelijk maakt dat dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn geweest. Indien dit laatste niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs inroepen van de bescherming van de autoriteiten aannemelijk maken

Reg.nr.: 06/45474

3

dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden.

Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de autoriteiten hem geen bescherming kunnen of willen bieden. Uit de verklaringen van eiser blijkt dat hij zich tot de politie heeft gewend in verband met de bedreiging op 5 augustus 2003, waarvan hij daadwerkelijk aangifte heeft gedaan. De politie heeft zijn kapsalons daarop een aantal dagen in de gaten gehouden. Eiser heeft tevens aangifte gedaan van de brandstichting in de nacht van 13 op 14 augustus 2003, waarbij door de politie is aangegeven dat eiser op de hoogte zou worden gehouden van de resultaten. Gelet hierop heeft verweerder niet aannemelijk hoeven achten dat het voor eiser gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn om ook bescherming te vragen in verband met de bedreiging op 15 augustus 2003. De enkele verwijzing van eiser naar algemene informatie van Amnesty International en de UNHCR, waaruit zou blijken dat niets gedaan kan worden tegen gewapende islamitische groeperingen, vormt geen aanleiding voor een andere conclusie. Hoewel eiser ter zitting heeft verklaard wel degelijk bescherming te hebben gevraagd in verband met de bedreiging op 15 augustus 2003, zal de rechtbank deze verklaring niet bij de beoordeling betrekken wegens strijd met de goede procesorde. De rechtbank overweegt daarbij dat eiser geen afdoende verklaring heeft gegeven voor de omstandigheid dat hij deze informatie pas ter zitting heeft verstrekt. De enkele stelling van eiser dat zijn eerdere verklaring hieromtrent niet zou zijn vertaald, acht de rechtbank in dit verband onvoldoende. Als het verslag van het nader gehoor volgens eiser tekort schiet omdat niet alle verklaringen zijn vertaald en daarin opgenomen, had het op de weg van eiser gelegen daarover eerder, bijvoorbeeld bij het indienen van correcties en aanvullingen, te klagen. Gelet op het voorgaande zal de rechtbank hetgeen door eiser (eerst) ter zitting naar voren is gebracht omtrent een handgeschreven verklaring uit Irak, evenmin bij de beoordeling betrekken.

In de zienswijze, die is ingelast in de gronden van het beroep, en ter zitting is door eiser aangevoerd dat de afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid is gebaseerd op gedateerde en achterhaalde informatie. De veiligheidssituatie dient volgens eiser opnieuw bekeken en beoordeeld te worden alvorens er onomkeerbare stappen worden genomen. De rechtbank overweegt dat deze niet onderbouwde stellingen geen grond vormen voor het oordeel dat de weigering van verweerder om eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 de rechterlijke toetsing niet kan doorstaan.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerders standpunt dat geen rechtsgrond bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan eiser in rechte kan standhouden. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

Reg.nr.: 06/45474

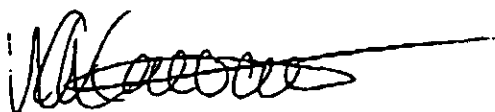
4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. E.H.T. Rademaker en in het openbaar uitgesproken op 11 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.C. Korevaar als griffier.

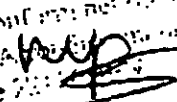
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

11 MEI 2007

voor afschrift van de uitspraak
De Griffier van de Afdeling bestuursrechtspraak
te 2500 BC Den Haag

JANS & HAGENAARS
ADVOCATEN & PROCUREURS

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenkamer
Per fax 070 3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3402-C	
7 JUN 2007	
ZAAKNR. 200703528	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. G.E. Jans
Mr. E.R. Hagenaars

In samenwerking met:
Mw. Mr. C.E. Stassen-Buijs
Mr. K.J. Korteweg
Mw. Mr. L.I. Shriber

Kloveniersburgwal 95
Postbus 15101
1001 MC Amsterdam

Tel 020 - 420 77 66
Fax 020 - 421 30 65

Amsterdam, 7 juni 2007

Uw ref. :
Inzake : / IND
Doss.nr. : 060672 cs/cs

Betreft Hoger beroep tegen de uitspraak d.d. 11 mei 2007 van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Zutphen, proc.nr.06/45474, IND nr 0309.12.0268, betreffende van Iraakse nationaliteit

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , wonende te , voor deze zaak woonplaats kiezend te Amsterdam aan de Kloveniersburgwal 95 ten kantore van de advocaat en procureur mr C.E.Stassen-Buijs, die bij deze verklaard (gelet op artikel 20 Vw) dat zij door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank zittingsplaats Zutphen van 11 mei 2007, waarvan bijgaand een afschrift wordt overgelegd.

Appellant kan zich niet met deze uitspraak verenigen en voert hier tegen de volgende grieven aan.

1. Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2.6 overwogen dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de autoriteiten hem geen bescherming kunnen of willen bieden.

Toelichting:

Zoals door appellant is aangevoerd en door verweerder niet is betwist, heeft hij zich tot de politie gewend na bedreigingen op 5 augustus 2003 en heeft hij hiervan aangifte gedaan. Ondanks politietoezicht zijn appellant's beide kapsalons in de nacht van 13 op 14 augustus 2003 in brand gestoken. Ook hiervan is door appellant aangifte gedaan. Appellant heeft van de politie te horen gekregen dat hij op de hoogte zou worden gehouden van de resultaten van

het onderzoek. Ondanks politiebemoeienis werd appellant wederom bedreigd op 15 augustus 2003. Verweerder stelt dat appellant ook hiervan aangifte had moeten doen en dat doordat appellant dat niet heeft gedaan het niet aannemelijk is dat het bij voorbaat zinloos zou zijn om wederom terzake deze laatste bedreiging aangifte te doen en bescherming te vragen.

Appellant is van oordeel dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen het geenszins redelijk is, dat verweerder meent dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat het vragen om bescherming zinloos zou zijn. Hoewel de politie heeft aangegeven de aangiften op te nemen en onderzoek te verrichten is gebleken dat de politie ondanks het feit dat de kapsalons in de gaten werden gehouden, niet in staat is gebleken de brandstichting te voorkomen. Hiermee is aannemelijk dat de politie evenmin in staat zou zijn om een aanslag op het leven van appellant te voorkomen.

De rechtbank heeft miskent dat appellant heeft aangetoond dat hij tevergeefs bescherming heeft verzocht en dat is aangetoond dat de autoriteiten niet in staat waren hem effectieve bescherming te bieden.

Verweerder kon in redelijkheid niet van appellant verlangen dat hij, nadat hij reeds twee keer aangifte had gedaan, na nieuwe bedreigingen opnieuw aangifte zou doen, nu was gebleken dat de politie niet in staat was geweest effectieve bescherming te bieden. Appellant heeft overigens middels de verwijzing naar de algemene informatie van Amnesty International en de UNHCR, waaruit ook blijkt dat de politie in Koerdistan feitelijk ook machteloos staat ten aanzien van geweld gepleegd door gewapende Islamitische groepen, te meer aannemelijk gemaakt dat het opnieuw vragen van bescherming zinloos zou zijn.

2. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appellants beroep op de veiligheidssituatie niet is onderbouwd en geen grond vormen voor het oordeel dat de weigering van verweerder om eiser in het bezit te stellen van een vergunning tot verblijf asiel de rechterlijke toetsing niet kan doorstaan.

Toelichting:

Appellant wijst er in dit verband op dat uit het ambtsbericht van december 2006 blijkt dat appellant behoort tot een risicogroep. Aangenomen mag worden dat verweerder evenals de rechtbank kennis had van de inhoud van dit ambtsbericht, waarin appellants stellingen in beroep feitelijk nog worden onderbouwd. Onder verwijzing naar de Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2007/09 onder punt 3.5 stelt appellant dat hij als kapper een risicoberoep uitoefent. Hij heeft aannemelijk gemaakt dat hij is aangevallen door extremistische groepen en dat hem geen effectieve bescherming geboden kon worden. Hij heeft daarmee aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging c.q. een onmenselijke behandeling heeft. Ten onrechte is verweerder evenals de rechtbank hieraan geheel voorbij gegaan. De rechtbank had in ieder geval niet tot het oordeel kunnen komen dat, gelet op hetgeen bekend is uit de algemene bronnen ten aanzien van de veiligheidssituatie van kappers in Noord Irak, waarbij ook in ogenschouw moet worden genomen dat appellant ook vanwege zijn relatie met een Christelijke vrouw mede tot de risicogroep Christenen behoort, verweerder in redelijkheid en zonder nadere motivering tot het bestreden besluit had kunnen komen.

Appellant is van oordeel dat de bovengemelde grieven wel degelijk vragen opwerpen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven. Met name dient beantwoording de vraag of verweerder van een

vreemdeling die reeds tweemaal bescherming heeft gevraagd zonder dat de politie nieuwe strafbare feiten ten aanzien van hem heeft kunnen voorkomen in redelijkheid kan verlangen dat hij ten derde male aangifte doet van een misdrijf tegen het leven gericht. Een en ander bezien in het licht van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst.

REDENEN WAAROM:

Appellant U verzoekt dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden beslissing van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Zutphen te vernietigen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in beide instanties.

Hoogachtend,

C.E.Stassen-Buijs
gevolmachtigde

